

ಮೌಂಟೇನ್ ಗೈಡ್‌ಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಮೈಕ್ರೋಸಾಫ್ಟ್ ಚಾರಿಟಿ ಕ್ಲೈಂಬಿಂಗ್ ಅಡಿ ನೋಂದಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಮೌಂಟ್ ರೇನಿಯರ್ ಟ್ರೆಕ್ಲಿಂಗ್ ಮೂರು ದಿನಗಳದ್ದು. ನಾವು 5000 ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿಯೆ 'ಪ್ಯಾರಡೈಸ್ ವಿಸಿಟರ್ ಸೆಂಟರ್'ನ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆವು. ಗೈಡ್ ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಟ್ರೆಕ್ಲಿಂಗ್ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಿ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೆ, ಗೈಡ್‌ಗಳೇ ನಮಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಆಹಾರ ಪಾನೀಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಾವು ಹೊತ್ತೊಯ್ದ ಪುಟ್ಟ ಸ್ವಪ್ ಹಾಗೂ ಮಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಐಸ್ ಅನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಶ್ರಮವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ನಿರ್ಗಮನ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬಿಕೊಂಡೆ. ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಂತೆ ಕೇವಲ ಹಿಮ ಹಿಮ ಹಿಮ! ಇಲ್ಲವೆ ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೈರುಧ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವ ಅದ್ಭುತ ಅವಕಾಶವದು.

ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಪ್ಯಾರಡೈಸ್ ವಿಸಿಟರ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟು ಆರು ಗಂಟೆಗಳ ಸತತ ಟ್ರೆಕ್ಲಿಂಗ್ ನಂತರ 10,000 ಅಡಿಗಳ ಎತ್ತರದ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮೂಯಿರ್ ಅನ್ನು ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ತಲುಪಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಮರದ ಬಂಕರ್‌ಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಗೈಡ್ ನೀಡಿದ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದೆವು.

ಎರಡನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟು ಸತತ ಟ್ರೆಕ್ಲಿಂಗ್ ನಂತರ 11,500 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಸಮತಟ್ಟಾದ 'ಇನ್‌ಗ್ರಾಮ್ ಫ್ಲಾಟ್ಸ್' ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು.

ನಮಗೆ ನೀಡಲಾದ ಟೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಹರಡಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದೆವು. ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ 'ಈಗ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದೂವರೆ. ಪರ್ವತ ಏರಲು ಯಾರು ಸಿದ್ಧ?' ಎಂಬ ಗೈಡ್ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಹೊರ ಬಂದಾಗ ಅಪೂರ್ವ ನೋಟ ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಹಾಲು ಬಿಣ್ಣುಪು ಶ್ವೇತ ಹಿಮದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಹೊಸ ಲೋಕವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಡ್ ಲ್ಯಾಂಪ್‌ನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲೇ ಹಲವಾರು ನಿಮಿಷಗಳು ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ ನಡೆದಾಡಿದೆ.

ಹೆಡ್ ಲ್ಯಾಂಪ್, ಐಸ್ ಸಲಾಕಿಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಹಚರರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಆರೋಹಣ ಆರಂಭಿಸಿದೆವು.

ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಿ. ಮೀ. ಏರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆರೋಹಣದ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗಮ ಭಾಗವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇರಬಹುದು ಈ ಭಾಗವನ್ನು 'ಡಿಸ್‌ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಂದರ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಠಿಣವಾದ ಏರುವಿಕೆ ಇರುವ ಈ ಭಾಗ ಒಮ್ಮೆಗೇ 1200 ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ

ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಧರಿಸಿದ್ದ ಸ್ಪೀಲ್ ಮೋಳೆಗಳ ಪಾದರಕ್ಕೆ ಹಿಮದ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಊರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೂ, ಏರುವಿಕೆ ಬಹಳ ತ್ರಾಸದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ನಡೆಯುವ ಹಾದಿ ಬಹಳ ಓರೆ ಕೋರೆ-ಯಾಗಿದ್ದು, ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಆಯ ತಪ್ಪಿದರೂ ನೂರಾರು ಅಡಿ ಹಿಮಕಂದಕ್ಕೆ ಉರುಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು.

ನನ್ನ ಹಿಮಸಲಾಕಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಎಡಕ್ಕೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಲಕ್ಕೆ ದೃಢವಾಗಿ ಊರಿ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಹೆಡ್ ಲ್ಯಾಂಪ್‌ನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಕೇವಲ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದು, ಒಂದಡಿ ಪಕ್ಕದ ಅಗಾಧ ಕಂದಕಗಳು ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದು ನಮಗೆ ವರವೇ ಎನ್ನಬಹುದು. ಮಾರನೇ ದಿನ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ಕಂಡಾಗ ಎದೆ ಕ್ಷಣ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದಂತೆನಿಸಿತ್ತು.

ಇಡೀ ಮೌಂಟ್ ರೇನಿಯರ್ ಪರ್ವತ ಸಹಸ್ರಾರು

ಹಿಮಕಂದಕಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ನಮ್ಮ ಟ್ರೆಕ್ಲಿಂಗನಲ್ಲೂ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಕ್ಕ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ಹಾರಿ ದಾಟಿದರೆ, ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರುವ ವಿಶೇಷ ಅಗಲ ಕಿರಿದಾದ ಏಣಿ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಕ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಹೊತ್ತು ಯಾವುದೇ ಹಿಡಿಕೆಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ದಾಟಿದವು.

ಇಂಚುಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಪಾತಾಳ ಸೇರುವುದು ನಿಶ್ಚಯವಿತ್ತು.

ಟ್ರೆಕ್ಲಿಂಗ್ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತ. ಹಗಲು ಸೂರ್ಯನ ಶಾಖಕ್ಕೆ ಹಿಮ ಕರಗುವುದರಿಂದ ಹತ್ತುವುದು ಬಹು ಕಠಿಣ. ಇದರ ಅನುಭವ ಮಾರನೇ ದಿನ ನಮಗಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿಯ ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಏರುಸಿರು, ಹಿಮ ಸಲಾಕಿಯ ಶಬ್ದ ಹಾಗೂ ಪಾದರಕ್ಕೆಗಳ ಮೋಳೆಗಳು ಹಿಮದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಾಗಿ ಶಬ್ದವಷ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಮುಂದಿನ ಗುರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಆಯಾಸ ಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದಿನ 2200 ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಆರೋಹಣ ಕಠಿಣವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಂತರದ ಆರು ಕಿ.ಮೀ. ನಡಿಗೆ ಬಹಳ ಆಯಾಸ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಮೈ ಮರಗಟ್ಟುವಷ್ಟು ಚಳಿಯ ಕಾರಣ ಬ್ಯಾಕ್ ಪ್ಯಾಕ್‌ನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮೂರು ಜಾಕೆಟ್‌ಗಳು, ಎರಡೆರಡು ಕೈ ಗ್ಲೌವ್ಸ್, ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಲ ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಮೀನುಗೊಂಡ ನೋಯ-ತೊಡಗಿತು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಗಮನಿಸಿದ ಗೈಡ್ ಬಾತುಕೋಳಿ ನಡಿಗೆ ರೀತಿ ನಡೆಯಲು ಸೂಚಿಸಿದ. ಆ ರೀತಿಯೇ ಕುಕ್ಕರಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿದಾಗ ನಿಧಾನ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಮೇಲೆ ಏರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

13,500 ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಏರಿದಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ವಿರಾಮ ನೀಡಿದಾಗ ಮುಂಜಾನೆ 4 ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಗಂಟೆ-ಯಲ್ಲಿ ಮೌಂಟ್ ರೇನಿಯರ್ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲುಪುವೆವು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಗೈಡ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಎಂಥ ಹುರುಪು! ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರಗಟ್ಟಿದ ಪ್ರೋಟೀನ್ ಬಾರ್ ತಿಂದು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೇರತೊಡಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಹವಾಮಾನದ ಸಹಕಾರದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರೆದಂತೆ ನನಗೆ ಕೇವಲ ಐಸ್ ಸಲಾಕಿಯ ಹೊಡೆತ, ಪಾದರಕ್ಕೆಗಳ ಸ್ಪೀಲ್ ಮೋಳೆಗಳು ಗಟ್ಟಿ ಹಿಮದ ಮೇಲೆ ಊರಿದಾಗಿನ ಶಬ್ದವಷ್ಟೇ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಮಾನದ ಅದ್ಭುತ ಕ್ಷಣ ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಮೇಲೇರುವ ಸೂರ್ಯನ ಅಪೂರ್ವ ನೋಟ ಬೆಲೆಕಟ್ಟು-ಲಾಗದ್ದು. ಮುಂಜಾನೆ ಐದು ಗಂಟೆ ನಲವತ್ತೈದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೌಂಟ್ ರೇನಿಯರ್ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೆ. ಎಳೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಜೊತೆಗೂಡಿ ನೆನಪಿನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡೆ. ಮತ್ತೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಹಿಮಗಟ್ಟಿದ ಜೀವಂತ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದು ಕೊಲಂಬಿಯಾ ಕ್ರೆಸ್ಪ್ ಎಂಬ ಮೌಂಟ್ ರೇನಿಯರ್ ಪರ್ವತದ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದ ಶಿಖರವನ್ನು ಏರಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಂಹೆ ಹವಾಮಾನದಲ್ಲೂ ಜಗ್ಗದ ಲೋಹದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕವನ್ನು ಬರೆದ ಪತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ನನ್ನ ಪರ್ವತಾರೋಹಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾದುದು ಅರಿವಾಯಿತು.

ಪರ್ವತಾರೋಹಣಕ್ಕಿಂತ ಅವರೋಹಣ ಅಧಿಕ ಶ್ರಮದಾಯಕ. ಕೇವಲ ಧೃಢ ನಿರ್ಧಾರ, ಆತ್ಮ ಸ್ವೈಯರ್‌ದೊಂದಿಗೆ ಅತಿ ಎತ್ತರದ ಪರ್ವತವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಏರಿದ ನಮ್ಮದಿಯೊಂದಿಗೆ ಮರಳಿದೆ.